

стници тѣ разправяха на свѣта, че въ България не е имало никакво възстание; нѣколко луди-млади по горитѣ дигнали глава, но тѣ сложили пушкитѣ, щомъ видѣли турскитѣ войници. Бойеве не станали, раи не сж избити, градове и села не били изгорени.

Ала истината не може да се скрие. Чужди вестникари въ Цариградъ се научиха за станалото. Учени и решителни млади българи съ опасностъ за живота си обадиха на чужденцитѣ и на вестникаритѣ отъ Англия, отъ Америка, отъ Франция, отъ Русия — всичко, що бѣ извършено отъ възстаницитѣ и отъ башибозука по български земи. Тогава се нареди отъ Русия отъ Англия и Америка да се изпратятъ нарочни хора отъ Цариградъ въ България, за да обиколятъ всички земи, гдето бѣха станали кланета, обири, пожари, разрушения, и да разбератъ самата истина отъ пострадалитѣ българи, що зъзнѣха отъ студъ по горитѣ.

Една комисия отъ американеца *Скайлеръ*, отъ англичанина *Беринъ*, отъ русина князь *Цертелевъ*, придружена отъ бележития вестникарь *Макгаханъ* и отъ българитѣ: Иванъ Евстатиевъ Гешевъ и П. Димитровъ, тръгна и обиколи изъ България, видѣ, що е направено, и съобщи за това на цѣль свѣтъ. Истината блесна като ясно слънце.

Поява на Лордъ и Леди Странгфордъ

Въ тѣзи усилни времена за измжченитѣ българи се яви една смѣла жена, англичанка, която се реши да иде въ пострадалитѣ селища и да помогне, съ каквото може на злочеститѣ вдовици и сираци деца, що гладуватъ въ Балкана.

Мжжѣтъ на Леди Странгфордъ, *Лордъ Странгфордъ*, роденъ въ Русия презъ 1836 година, и затова приличаше на русинъ, е билъ единъ много благороденъ и милостивъ ирландски англичанинъ. Той живѣлъ отъ 1826 до 1869 година. Билъ прашанъ по служба въ Цариградъ, изучилъ много езици, запозналъ се съ много